

Številka: 928/2013

Datum: 27.6.2013

DRŽAVNI SVET REPUBLIKE SLOVENIJE

Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance

Gospa predsednica

mag. Marija LAH

Šubičeva 4

Ljubljana

ZADEVA: Pripombe na predlog Zakona o davku od srečk (ZDavS) - EPA 1280-VI

Spoštovana gospa predsednica LAH,

v Fundaciji za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v RS (v nadaljevanju FIHO) smo na Ministrstvo za finance, tako v okviru javne razprave kot tudi kasneje, o predlogu Zakona o davku od srečk (v nadaljevanju ZDavS) poslali naš dopis št. 174/2013 (priloga 1), v katerem smo tako uvodoma, kot tudi v nadaljevanju po predlaganih členih nazorno prikazali posledice morebitne uveljavitve predloga zakona.

Prepričani smo, da smo nanizali vrsto argumentov proti uveljavitvi predloga ZDavS. Vrsto drugih pravnih oseb (preko 20) je na Ministrstvo za finance v okviru javne razprave in kasneje naslovilo svoje dodatne argumente proti uveljavitvi ZDavS, še prav posebej pa so izpostavljali škodljive posledice za končne uporabnike koncesijskih sredstev, ki jih odvajata Loterija Slovenija d.d in Športna Loterija d.d.. Predlog ZDavS namreč navidezno obdavčuje dva prireditelja klasičnih iger na srečo, vendar bodo končne posledice prenešene na invalidske, humanitarne in športne organizacije. O teh posledicah je kvalitetno mnenje podala tudi Socialna zbornica Slovenije v svojem dopisu št. 380/13-SZS/ZAK-BR z dne 29.5.2013 (priloga 2).

Ne želimo ponavljati naših že zapisanih dejstev, vendar vam moramo k temu dopisu priložiti tudi stališče FIHO do nakazanih izhodišč novelacije Zakona o igrah na srečo, ki smo jih posredovali v dopisu FIHO št. 1774/2012 z dne 31.12.2012 (priloga 3), ki ne temeljijo na še vedno veljavni Strategiji iger na srečo v RS, ki jo je Vlada RS sprejela na svoji 112. redni seji dne 16.12.2010 za obdobje 10 let. Dopis je ključen zaradi povezave s predlogom Zakona o davku na srečke, saj predlagatelj predvideva, da bi morebitni izpad koncesijskih dajatev za obe fundaciji nadomestili z novimi koncesijskimi dajatvami iz naslova liberalizacije trga iger na srečo.

V FIHO se soočamo v letošnjem letu z izredno težko situacijo, ki je posledica padca kupne moči slovenskih državljanov, saj nakupu srečk klasičnih prirediteljev iger na srečo, njihove koncesijske dajatve namreč predstavljajo več kot 93% prihodkov FIHO, namenjajo vedno manj sredstev. Posledično je promet obeh klasičnih prirediteljev iger na srečo nižji, tako tudi osnove od katerih se obračuna koncesnino. Niti en mesec v letošnjem letu niso prihodki FIHO od Loterije Slovenije d.d ali Športne loterije d.d, skupaj z ostalimi koncesijskimi zavezanci, zadostovali, da bi FIHO lahko 100% pokrival pogodbene obveznosti do invalidskih in humanitarnih organizacij na podlagi sklepov našega

razpisa za leto 2013. V januarju smo invalidskim in humanitarnim organizacijam sicer nakazali 100% redne dejavnosti (programi in delovanje brez naložb), vendar smo razliko krili iz presežkov preteklega leta, v februarju smo nakazali le 90% redne dejavnosti, v obdobju od marca do maja pa samo 85% redne dejavnosti, pri čemer smo v vseh treh mesecih morali dodajati sredstva iz presežka lanskega leta.

Bojimo se, da bomo že brez uveljavitve predloga ZDavS na podlagi določil Pravil FIHO zaradi 15% nižjih prilivov morali izvesti rebalans našega finančnega načrta za 2013. Posledice bodo za več kot 700.000 neposrednih in posrednih povezanih posameznikov, ki so preko več kot 450 socialnih programov vključeni v 106 invalidskih in humanitarnih organizacij, ki so sprejete v sofinanciranje v letu 2013, nepredstavljive.

Če pa k temu dodamo še projiciran izpad prilivov koncesijskih zavezancev iz naslova prirejanje klasičnih iger na srečo (Loterije Slovenije d.d. in Športne loterije d.d.) kot posledica uveljavitve ZDavS, je situacija katastrofalna. Zavedamo se teže zapisanih besed, vendar če upoštevamo linearen izpad 10% od planiranih 15,7 milijonov eurov koncesijskih dajatev Loterije Slovenije d.d. v letu 2013, je to 1,6 milijonov eurov, kar pa ni realno zaradi dveh dodatnih faktorjev; in sicer splošne gospodarske situacije in nižje kupne moči igralcev iger na srečo. Našteta zadnja faktorja, v kombinaciji z igranjem iger na srečo ilegalnih ponudnikov iger na srečo, povzroči multiplikativni učinek, zaradi česar ocenjujemo, da bo izpad koncesijskih dajatev klasičnih prirediteljev iger na srečo bistveno višji, in sicer okoli 2,5 milijonov eurov. Ta znesek pa predstavlja v povprečju skoraj 17-18% celotnega letnega prometa FIHO. Trdno smo prepričani smo, da tudi morebitna novelacija Zakona o igrah na srečo ne more nadomestiti takšnega izpada, kot ga napovedujemo. Da ne govorimo o izključujočih se argumentih odvisnosti od iger na srečo, kot razlogu za uvedbo Zakona o davku na srečke ter napovedani liberalizaciji trga iger na srečo skozi novelacijo Zakona o igrah na srečo na drugi strani, ki bo zagotovo omogočala večjo odvisnost igralcev iger na srečo.

Popolnoma razumljivo in sprejemljivo je, da se zakonodajalcu zdi potrebno povečevanje davkov od dejavnosti prirejanje iger na srečo. Predlagamo pa, da se tega lotijo znotraj sedanje systemske ureditve obdavčenja iger na srečo za vse udeležence na trgu na srečo pod enakimi pogoji (novelacija Zakona o igrah na srečo), vključno z trenutno ilegalnimi ponudniki iger na srečo. Pri tem naj predlagatelji vzpostavijo tudi ustrezen dialog s ključnimi deležniki, to je Fundacijo za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v RS ter Fundacijo za financiranje športnih organizacij v RS.

Spoštovana gospa predsednica komisije Marija Lah,

zavedamo se težke fiskalne situacije Republike Slovenije, nenazadnje to praktično občutimo v FIHO na podlagi vedno višjih potreb invalidskih in humanitarnih organizacij, ki se prijavljajo na naše razpise.

Na vas apeliramo, da preučite in razumete naše argumente iz tega in priloženih dopisov. Iz navedenega namreč izhaja, da je zakon za FIHO, kot enega ključnih deležnikov v sistemu slovenskih klasičnih iger na srečo ter enega od nepogrešljivih stebrov varnosti za najbolj ranljive družbene skupine na področju socialnega in invalidskega varstva, popolnoma nesprejemljiv. FIHO zato predlaga, da komisija, ki ji predsedujete, oblikuje in potrdi sklep, da predlog ZDavS ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

S spoštovanjem,

PRILOGI: 3

Direktor FIHO:
Štefan Kušar

V VEDNOST:

- mag. Peter POŽUN, predsednik komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide

priloga 1

Številka: 174/2013
Datum: 11.2.2013

Ministrstvo za finance
Župančičeva 3
Ljubljana

ZADEVA: Pripombe na predlog Zakona o davku od srečk

Spoštovani,

Ministrstvo za finance je dne 22.1.2013 pripravilo Predlog Zakona o davku od srečk (delovno gradivo) in ga posredovalo v javno razpravo. Rok za javno razpravo je do 11.2.2013.

FIHO

Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji, Stegne 21c, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju FIHO) je eden ključnih deležnikov v sistemu prirejanja iger na srečo v Republiki Sloveniji. FIHO se financira skoraj izključno iz prihodkov od koncesij, ki jih prejme od Loterije Slovenije in Športne Loterije ter prihodkov od dividend Loterije Slovenije. V letu 2011 so prihodki iz teh virov predstavljali 93,5 % celotnih prihodkov FIHO. Vsi preostali prihodki skupaj s koncesinami od posebnih iger na srečo pa le 6,5 %. Prihodke FIHO porabi za financiranje programov, delovanja in naložb invalidskih in humanitarnih organizacij. V zadnjih treh letih smo sofinanciranju v povprečju namenjali okoli 21.000.000 €, leta 2012 zaradi nepredvidljivosti iger na srečo celo rekordnih 26.000.000€. FIHO vsako leto tako financira več kot 100 invalidskih in humanitarnih organizacij na državni ravni, ki preko mreže okoli 500 lokalnih organizacijskih enot izvajajo na območju RS več kot 450 posebnih in drugih socialnih programov za invalide in posameznike iz družbenega obrobja ter njihove svojce. Celotno število oseb, ki so neposredno ali posredno (družinski člani prejemnikov) povezane s sredstvi FIHO je okoli 600.000. Točni podatki o prejemnikih sredstev Fundacije za šport, oziroma koliko športnih organizacij izvaja programe rekreacije in vrhunškega športa za kakšno število ljudi, žal niso na voljo, realna pa je ocena, da gre za neposredno in posredno za preko 300.000 posameznikov. FIHO in FŠO skupaj torej predstavljata okrog 900.000 ljudi, v katerih interese in osnovne socialne pravice posega predlagan zakon.

Uvod

Podajamo uvodno oceno, da je Predlog Zakona o davku od srečk, v besedilu kot je bilo poslano v javno razpravo, neprimerno poimenovan, strokovno neutemeljen in socialno skrajno škodljiv. Zakon v trenutni obliki ni nič drugega kot skrajno nerodno dodatno obdavčenje klasičnih iger na srečo, kjer se pri načinu in stopnji obdavčenja ne upoštevajo osnovne zakonitosti te dejavnosti. V najslabšem primeru bo zato zakon povzročil uničenje posameznih segmentov klasičnih iger na srečo, v »najboljšem« pa preusmerjanje sredstev od invalidskih, humanitarnih, športnih in kulturnih organizacij v proračun Republike Slovenije.

1000 Ljubljana, Stegne 21/c, p.p. 581, 1521 Ljubljana, tel.: 01/500 77 00, fax: 01/500 77 10
tr. račun: 05100-8010039395, davčna številka: 66071364, matična številka: 1118692000
e-mail: info@fiho.si

Gre torej za kratkoročno reševanje likvidnostnih težav Republike Slovenije na način, ki bo v vsakem primeru imel škodljive vplive na življenje 900.000 ljudi v državi in to ravno ljudi, ki so socialno že sedaj najbolj izpostavljeni in ogroženi.

S predlogom Zakona o davku od srečk naj bi se uvajal nov davek na vplačilo srečk v sistemu prirejanja klasičnih iger na srečo. Zavezanci so prireditelji klasičnih iger na srečo, ki imajo ustrezno koncesijo za trajno prirejanje klasičnih iger na srečo. Po obstoječem sistemu obstajata v Republiki Sloveniji dva prireditelja, ki imata koncesijo za trajno prirejanje klasičnih iger na srečo – Loterija Slovenije in Športna loterija. Davčno sta obremenjena z davkom od iger na srečo po stopnji 5 % davčne osnove, ki predstavlja vrednost prejetih vplačil za udeležbo, zmanjšano za vrednost izplačil dobitkov ter s koncesijsko dajatvijo, ki je za posamično klasično igro na srečo trenutno določena v višini od 25 % do 45 % davčne osnove, ki prav tako predstavlja vrednost vplačil, zmanjšano za izplačane dobitke. Obenem je dobiček prirediteljev obdavčen z davkom od dohodkov pravnih oseb, ki za leto 2013 znaša 17 %. Prejemniki dobitkov plačujejo davek na dobiček v višini 15 %, če dobiček znaša najmanj 300 evrov. Celotno breme na prirejanje dejavnosti je torej že sedaj precej visoko. Posamezne igre so obremenjene s skupnim bremenom davka in koncesnine, ki znaša več kot 50 % celotne razlike vrednosti vplačil, zmanjšano za izplačane dobitke. Res pa je, da je pretežen del tega bremena v obliki koncesnine, iz katere se financirajo tudi družbeno koristne dejavnosti, med njimi FIHO.

»Nakup srečke« naj bi se obdavčil po dodatni enotni davčni stopnji 10 % vrednosti le-te. Gre torej za »prometni davek«, ki dodatno obdavčuje vsa vplačila v posamezne klasične igre na srečo, čeprav je prihodek izvajalca le razlika med vplačili in izplačili v igro. Ta namerna ali nenamerna napaka povzroči popolnoma nesmiseln sistem. Ostala davčna in koncesijska bremena po tem obdavčenju naj bi ostala enaka.

Kot prikazujemo v tem dopisu, vse skupaj povzroči neproporcionalno povečevanje deleža davka na škodo koncesnine, preusmerjanje prejemkov od sedanjih upravičencev v proračun, večkratno obdavčitev istih prejemkov in celo sistem ki sploh ne omogoča več določenih klasičnih iger na srečo.

Pripombe k posameznim členom:

1. člen

V prvem členu se pokaže zakaj je zakon neustrezno poimenovan in njegovo področje bistveno širše kot nakazuje naslov. Člen namreč uvaja »obveznost obračunavanja in plačevanja davka od srečk«. Srečka pa je opredeljena kot »vsako potrdilo prireditelja o vplačilu denarnega zneska za udeležbo v klasičnih igrah na srečo.«

Zakon je torej zakon o dodatni obdavčitvi prirejanja klasičnih iger na srečo. To je dodatno pojasnjeno v obrazložitvah osnutka zakona, kjer je navedeno: »Predmet obdavčitve so srečke v sistemu prirejanja klasičnih iger na srečo (po obstoječi ureditvi, ki izhajajo iz Zakona o igrah na srečo, so to loterijske srečke, tombolske tablice, srečke pri srečelovu, stavni listki in druga potrdila o vplačilu denarnega zneska za udeležbo v igri, tudi potrdila o vplačilu za pristop h klasični igri na srečo, ki jo prireditelj ponuja na spletu«. Kot zavezanca k davku pa sta v obrazložitvah poimensko navedena Loterija Slovenije in Športna loterija.

Obdavčitev klasičnih iger na srečo je že urejena v Zakonu o davku od iger na srečo (ZDIS). 5. člen ZDIS določa, da je pri klasični igri na srečo osnova za davek vrednost prejetih vplačil za udeležbo pri klasični igri na srečo, zmanjšana za vrednost izplačanih dobitkov. Enaka je osnova za koncesijske dajatve skladno z 40. členom Zakona o igrah na srečo (ZIS). Ta namreč pravi da je osnova za obračunavanje in plačevanje koncesijske dajatve vrednost vplačil, doseženih s prodajo srečk in zmanjšanih za izplačane dobitke.

Pri tem zakonu gre torej za dodatno obdavčenje klasičnih iger na srečo, pri čemer pa je osnova za davek urejena bistveno drugače, saj se izplačila dobitkov ne odštevajo od osnove za davek. To pomeni, da davek od klasičnih iger na srečo ni »le« potrojen (povečanje davčne stopnje iz 5 % na 15 %), temveč je dejansko povečanje bistveno višje. Poleg tega povzroči nevzdržno stanje za izvajalce, težji izračun skupnih davkov in dvojno obdavčenje. Davek od iger na srečo kot prometni davek lahko predlaga samo oseba, ki ne razume osnov o tej dejavnosti.

2. člen

Drugi člen iz nove obdavčitve izvzema tiste srečke, ki jih izdajajo društva ali neprofitne humanitarne organizacije s sedežem na območju Republike Slovenije v sklopu občasnega prirejanja klasičnih iger na srečo zaradi pridobivanja sredstev za financiranje lastne dejavnosti. Ta izjema s stališča FIHO ni sporna.

Bi pa na tem mestu poudarili, da so trenutno popolnoma neobdavčene vse nagradne igre. Nagradne igre v Republiki Sloveniji redno prirejajo mnogi trgovci in proizvajalci. Gre za večmilijonski posel, katerega osnova je klasična igra na srečo (žrebanje). Edina razlika je, da so prihodki skriti v povečanem obsegu prodaje in da so vse nagradne igre, ki se v zadnjem času masovno izvajajo neobdavčene. Posamezni trgovci so se celo tako specializirali za nagradne igre, da je to postala njihova ključna dejavnost oziroma prodajni kanal. Če ima Republika Slovenija tako akutne likvidnostne težave, da je pripravljena podreti sistem prirejanja klasičnih iger na srečo in posledično financiranja invalidskih, humanitarnih in športnih organizacij, bi morda lahko raje obdavčila nagradne igre, ki se trenutno izvajajo. Razumemo, da je pri nagradnih igrah težje določiti davek, saj so prihodki skriti. Vendar je to nedvomno možno, osnova pa se lahko določi npr. preko števila sodelujočih ali vrednosti nagrad. Oboje bi bilo manj škodljivo, predvsem pa manj nestrokovno kot »prometni davek na srečke«.

3. člen

Člen določa kot zavezanca za obračunavanje in plačilo davka od srečk, prireditelja klasičnih iger na srečo, ki ima dodeljeno ustrezno koncesijo. Kot zavezanca k davku pa sta v obrazložitvah poimensko navedena Loterija Slovenije in Športna loterija. Ta člen dodatno izkazuje, da gre za dodatni davek od klasičnih iger na srečo. Jasno je torej, da je edini strokoven način za povečanje tega davka enostavno povečanje davčne stopnje v ZDIS. Večkratno obdavčenje z drugače določeno davčno osnovo ni smiselno in je škodljivo.

4. člen

Skladno s 4. členom prihodki od davka od srečk pripadajo proračunu Republike Slovenije. Pri tem pa je šokantno, da ni določeno za kaj se morajo ti prihodki porabiti. Uvodna pojasnila zakona pojasnjujejo, da predlagatelj pričakuje, da se bo vsaj posredno davek prenesel na

končnega potrošnika, zaradi česar bodo »le-ti omejili povpraševanje, kar je z vidika preprečevanja negativnih plati igralništva (zasvojenost) pozitiven učinek.« Pri tem pa predlagatelj ni sposoben ločiti klasičnih iger na srečo od posebnih iger na srečo in hkrati odpravlja eno ključnih predpostavk obdavčenja prirejanja iger na srečo in sicer, da se prihodki porabijo za družbeno koristne namene.

Po trditvah predlagatelja »igre na srečo oz. zasvojenost z njimi po delih sveta, kjer je le-to bolj razvito, predstavlja precejšen problem. Različne študije ugotavljajo v razvitih ekonomijah 20 in več %-ni delež populacije, zasvojene z igrami na srečo. Tudi v slovenskem prostoru raziskave kažejo na problematičnost obsega populacije, ki igrajo igre na srečo, posebej med mladimi, kjer je takih med 12 in 14 %. Posebej zaskrbljujoče je število igralcev, ki bi že potrebovali zdravljenje odvisnosti, med srednješolci.«

Predlagatelj žal ne postreže z nobenim podatkom kolikšen delež te problematike pade na klasične igre na srečo. Edini segment klasičnih iger na srečo s škodljivimi eksternalijami so športne stave. Te imajo dejansko lahko večji negativni vpliv na posamezne igralce. Druge klasične igre (iz katerih se financira FIHO) pa imajo praviloma manjši ali celo zanemarljiv negativni vpliv. Gre za igre v katerih so vložki majhni in žrebanja v točno določenih časovnih periodah. Zato je npr. nemogoče »pospešiti« igro Lota, in občutek priložnosti za igralce se bistveno ne spreminja z večjimi vplačili. To je razlog, da ni možno najti primerov v katerih so si ljudje uničili življenje z igranjem Lota.

Igranje posebnih iger na srečo ima dosti bolj obremenilne učinke na okolico, pa se predvideva njegovo dodatno obdavčenje. Športne stave imajo bolj obremenilne učinke, pa se ne dela ustrezne diferenciacije med njimi in ostalimi klasičnimi igrami na srečo. Farsa je, da bi bilo to veliko bolj enostavno in hkrati učinkovito storiti. Potrebna je preprosta sprememba ZDIS.

Razlog za nesmiseln pristop predlagatelja je preprost in pripoznan s strani predlagatelja: »Poglavitni razlog za sprejem zakona je predvsem zagotoviti dodatni vir financiranja državnega proračuna, s tem pa prispevati k javnofinančni konsolidaciji.«

Gre torej izključno za polnjenje proračuna pri čemer se cinično sklicuje na negativne učinke iger na srečo, pri tem pa celo ukinja pozitivne učinke! V obrazložitvi člena piše: »Prihodki so del integralnega proračuna in njihova namenskost ni vnaprej določena.« Kot je prikazano v tem dokumentu gre za prelivanje sredstev iz koncesnin, ki se skladno z zakonom namensko trošijo za družbeno koristne dejavnosti (glej 74. člen ZIS) v proračun, kjer se bodo potrošile za saniranje finančne luknje v proračunu, ki je posledica neučinkovite in v nekaterih delih potratne države. Zakon torej neposredno jemlje najbolj ogroženim ljudem in daje proračunu, ki je na podlagi izkušenj luknja brez dna.

5. člen

Člen določa, da davčno osnovo davka od srečk predstavlja vrednost - prodajna cena srečk brez tega davka; davek pa se obračuna po stopnji 10 % od te vrednosti. Tu pridemo do enega največjih absurdov predlaganega zakona.

Ne glede na to, da ne gre pri njem za nič drugega kot dodatno obdavčitev klasičnih iger na srečo je davčna osnova druga. Iz davčne osnove se namreč ne izvzemajo izplačila dobitkov. Izplačila oziroma dobitki se torej ne odštevajo iz davčne osnove in gre za neko vrsto prometnega davka.

Za ponazoritev absurda tega stanja si pogledajmo teoretičen primer obremenitve klasične igre na srečo npr. loto. Da bi bila zadeva poenostavljena, predpostavimo, da je vplačil v igro 100. Izplačil dobitkov (sklad za dobitke) je približno 60. Po zdajšnjem sistemu gre v osnovo za davke in koncesnine torej 40 enot in iz preostanka se financira izvajalec prirejanja iger na srečo. V primeru, da se uvede polovičarski kvazi-ddv, kot ga predlaga zakon, bi se skupni znesek vplačil, ki ga prejme izvajalec znižal na 90, ker bi šlo 10 državi. Skladi za dobitke pa bi (razen če bi se spreminjala vsa pravila iger, kar pomeni novo ureditev vsake igre in morebitno novo pridobivanje koncesije) ostali enaki. Torej bi kot osnova za davke in koncesnine ostalo le še 30 enot. Sredstva za vse upravičence iz naslova koncesnin bi se torej znižala za četrtno, kakor tudi sredstva, ki bi ostala na voljo izvajalcem po plačilu vseh obveznosti. Dejstvo, da se v Republiki Sloveniji in povsod po svetu za prihodek izvajalca smatra razlika med vplačili in izplačili ter da se dajatve na igre na srečo obračunavajo **po izplačilih dobitkov** ima določen razlog. Obračunavanje »prometnega davka« namreč ni ne logično ne vzdržno. Posamezne igre imajo namreč še dosti višji količnik izplačil kot loto in predlagan sistem jih bo v praksi popolnoma onemogočil.

Pri tem ni zanemarljivo poudariti, da bi prišlo tudi do večkratnega obdavčenja. Če bo namreč izvajalcu uspelo ustvariti določeno razliko med prihodki -10 % in izplačili, bo moral od te osnove zopet plačati davek od iger na srečo po davčni stopnji 5 %.

Predlagatelj sicer poenostavljeno sklepa, da se bodo stroški obdavčenja »prenesli na potrošnike«, pri čemer pa očitno ne upošteva tega kako se določajo pravila klasičnih iger na srečo. Izvajalci namreč ne morejo preprosto spreminjati pravil posamezne igre, temveč se to stori po posebnem postopku, pri čemer je za bistvene spremembe potrebna nova koncesija. Določanje pogojev igre pa mora seveda upoštevati tudi osnovne zakonitosti posamezne igre oz. sprejemljivosti pogojev za potrošnike. Zmanjšanje odstotka izplačil za 10 % pri mnogih igrah pomeni, da enostavno ne bodo več zanimive. Predlog zakona zaradi nepremišljenega določanja davčne osnove za posamezne igre pogoje zastruje do te meje, da koncesionarja ne bosta več zmogla ponuditi ustreznega produkta strankam, kar pomeni, da se določene klasične igre na srečo de facto ukinjajo in se vzpodbuja protizakonito izvajanje teh iger (npr. spletna ponudba iger na srečo povezanih s športom s strani nezakonitih tujih prirediteljev športnih stav, ki že sedaj ne odvajajo niti centa fiskalnih davščin!).

6. člen

10 % davčna stopnja je popolnoma neprimerna in škodljiva. Kot je navedeno pri prejšnjem členu prometni davek vsebinsko ne ustreza za obdavčenje iger na srečo. Prometni davek s tako visoko davčno stopnjo pa pomeni pretežno uničenje dejavnosti.

Preostali členi

Preostali členi so tehnične narave in FIHO nanje nima pripomb.

Zaključek:

Iz vsega navedenega izhaja, da je zakon za FIHO, kot enega ključnih deležnikov v sistemu slovenskih klasičnih iger na srečo popolnoma nesprejemljiv. FIHO zato predlaga, da se predlog umakne iz nadaljnje obravnave.

Če se predlagatelju zdi potrebno povečevanje davkov na prirejanje iger na srečo naj se tega loti znotraj sedanje systemske ureditve obdavčenja iger na srečo. Pri tem naj vzpostavi tudi ustrezen dialog s ključnimi deležniki.

V primeru, da bo šel predlagan zakon naprej v obravnavo, bo ogrozil vitalne interese slovenskih invalidskih in humanitarnih organizacij, kar pa glede na namen, cilje in naloge FIHO absolutno ni sprejemljivo.

S spoštovanjem!

Direktor

Štefan Kušar

V VEDNOST:

- Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve
- Ministrstvo za zdravje
- Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport
- Socialna zbornica Slovenije
- Nacionalni svet invalidskih organizacij Slovenije
- Nacionalni forum humanitarnih organizacij
- Fundacija za financiranje športnih organizacij v RS
- OKS – Združenje športnih zvez
- Loterija Slovenija d.d.
- Športna Loterija d.d.